

ASOCIAȚIA ÎN BENEFICIUL VÂNĂTORILOR ȘI ACTIVITĂȚII DE VÂNĂTOARE

C.I.F: 43396031

Str. Salcânilor nr. 17 B, sat Cornetu, com. Cornetu, jud. Ilfov

Telefon: 0754234959; Email: asociatia@abvav.ro; Website: www.abvav.ro

Nr. 44/ 21.07.2021

Către

Domnul Președinte Klaus Iohannis

Domnul Prim Ministru Florin Cîțu

Domnul Ministru al Mediului Tanczos Barna.

Domnilor/Doamnelor Parlamentari(e),

Trusturi de presă

Asociația în Beneficiul Vânătorilor și Activității de Vânătoare, denumită în continuare “**A.B.V.A.V**”, pleacă de la următoarele premise în exprimarea poziției sale privitor la gestionarea populației de urs brun din România:

- România are cea mai mare populație de urși din Europa, fapt recunoscut până și de cei mai înverșunați contestatari ai vânătorilor.
- Până în 2016, această minunată specie a fost gestionată responsabil de către vânătorii din România.
- Până în 2016 numărul atacurilor asupra oamenilor, numărul atacurilor asupra animalelor domestice sau stupinelor, numărul atacurilor asupra locuințelor, restaurantelor, pensiunilor, numărul urșilor prezenți în localități, numărul urșilor accidentați sau omorâți de trenuri sau autoturisme, numărul urșilor prinși în capcane, numărul alertelor prin 112, a fost foarte redus, acceptabil social, sau moral.

- Extinderea arealului firesc al urșilor este o realitate, aceștia ajungând în zone de câmpie precum județul Galați, câmpia din județul Botoșani, sau vecinătatea orașului Găești (la 30 de km de București).
- Uniunea Europeană nu interzice controlul populației urșilor prin vânătoare.
- Concepția statelor UE și a majorității covârșitoare a statelor lumii asupra speciilor nepericlităte este că acestea constituie RESURSE REGENERABILE ce trebuie exploatare rațional, fără a pune aceste specii în pericol, în beneficiul societății.
- NU există nici un document UE care să interzică vânătoarea pentru trofeu, de altfel acest concept fiind unul inventat de activiștii de mediu.
- Constituția României prevede protecția de către stat a vieții, integrității fizice și a proprietății private.
- Numărul oamenilor omorâți sau răniți de urși, precum și pierderile din sectorul zootehnic, plasează România pe locul 1 în lume în acest domeniu, la mare distanță de oricare altă țară.
- Există exemple ale unor state europene, precum Suedia sau Finlanda, în care, cu toate că suprafața împădurită este de 4-5 ori mai mare decât a României și numărul urșilor este de cel puțin 3 ori mai mic, controlul populației se face prin vânătoare.
- Toate țările UE care au un număr semnificativ de urși precum Suedia, Finlanda, Croația, Slovacia, Bulgaria, Slovenia, utilizează vânătoarea pentru controlul populației urșilor.
- Vânătorii din România și personalul salariat al asociațiilor de vânătoare NU sunt specializați în “războaie de gherilă” în localități alături de entități militarizate (așa cum sunt jandarmii).
- Personalul salariat al asociațiilor de vânătoare, în general NU are dotarea necesară împușcării urșilor și NU este specializat în acest fel de vânătoare.
- Riscurile asupra vieții sau integrității fizice a membrilor echipei de intervenție sau a locuitorilor din zonele vizate de aceste acțiuni, în cazul respectării metodologiei propuse de OUG este inacceptabil.

- Practica tranchilizării animalelor sălbatice arată că acest procedeu este posibil doar dacă animalul este la o distanță mică, ceea ce în cazul urșilor agresivi este extrem de riscant pentru echipa de intervenție.

- În ultimii ani de când vânătoarea nu s-a mai făcut în baza principiilor, metodologiei și științei cinegetice, comportamentul urșilor a devenit aberant, astfel, o parte semnificativă a populației urșilor nu mai prezintă frică față de om, față de localități, autovehicule etc. Toți acești urși cu acest fel de comportament anormal prezintă un pericol major pentru populație. Vânătoarea este singura posibilitate prin care aceste exemplare pot fi extrase din natură și de readucere a populației urșilor la un comportament firesc.

- Atribuirea responsabilității în privința faunei sălbatice administrațiilor locale (primăriilor) este un nonsens, acele persoane neavând nicio competență în aceste probleme.

- Cheltuielile statului privind rezolvarea situațiilor punctuale de pericol cauzate de urși vor fi foarte mari, având în vedere numărul mare de entități implicate în "operațiunile" prevăzute în OUG, sumele provenind din bugetul statului, deci din taxele și impozitele tuturor contribuabililor. Acest lucru este inadmisibil pentru o țară aflată pe unul din ultimele locuri din UE privind veniturile populației, sistemul de asistență sanitară pentru cetățeni, speranța de viață, mortalitatea infantilă, analfabetism, migrație a forței de muncă, poluarea mediului cu deșeuri. Există cu siguranță multe alte domenii în care aceste sume ar putea fi folosite în folosul cetățenilor. Toate acestea în condițiile în care li se refuză asociațiilor de vânătoare valorificarea legală a acestei resurse de vânat, resursă gestionată responsabil până în 2016 de către acestea pe cheltuiala lor.

- Țările cele mai bogate din Europa fie că nu mai au nici un urs, așa cum este în Germania sau Elveția, fie că numărul urșilor este cu totul nesemnificativ (maxim câteva zeci de exemplare), așa cum e în Austria, Italia, Franța, Spania. Aceste țări nu acceptă nici un urs relocat din România. Culmea, cele mai vocale țări care, prin vocea cetățenilor și chiar a liderilor lor, încearcă să ne dea noua lecții, "au terminat" populația de urși tocmai prin oprirea vânătorii la această specie. Aceste țări nu doresc nici să relocheze urșii la ei, dar ne arată cu degetul. Paradoxal, asociațiile implicate în protecția mediului în România își găsesc o mare parte din finanțare tocmai în aceste țări (Germania, Austria, Elveția).

- Vânătoarea urșilor este unica metodă de gestiune responsabilă a speciei, care nu necesită cheltuirea banului public, ci dimpotrivă, aceasta are un aport important în economie prin redevențele achitate statului, prin taxele de vânătoare, prin numărul mare de salariați ce sunt angrenați în activitatea cinegetică, prin activitățile conexe (turism cinegetic, alimentație publică, valorificarea cărnii de vânat, chinologie, etc).
- Relocarea urșilor problemă în alte zone ale României este o greșeală și o cheltuială imensă inutilă, întrucât această așa zisă metodă nu face altceva decât să mute problema dintr-o zonă locuită în altă zonă locuită.
- Metoda propusă de Ministerul Mediului prin OUG, NU este o metodă de prevenție a atacurilor asupra oamenilor sau animalelor domestice, pentru că intervenția are loc după ce aceste atacuri au avut loc.
- Metoda propusă de OUG nu rezolvă problema blocajului ce va surveni în turismul montan, în sporturile de iarnă, în continuarea activităților tradiționale de recoltare a ciupercilor sau a fructelor de pădure, toate aceste activități, sectoare economice și persoane implicate suferind pierderi însemnate.
- OUG NU rezolvă problema de fond a creșterii numărului de urși și neglijează că, oricare ar fi numărul acestora, ursoaicele dau naștere la fiecare doi ani la 1-4 pui, astfel numărul acestora crescând exponențial.
- Un alt pericol pe termen mediu sau lung pe care îl reprezintă creșterea semnificativă a populației de urși din România este consangvinizarea, care duce ireversibil la scăderea calității speciei în lanțul trofic și chiar dispariția acesteia.
- Teoria conform căreia urșii coboară în localități “din cauza defrișărilor și a pierderii habitatului”, nu mai poate păcăli pe nimeni. Dacă ar fi așa, am vedea în localități cerbi, căprioare și mistreți, alături de urși. Datele oficiale de la IFN spun că suprafața împădurită a României a crescut în ultimii ani. Chiar și organizația de mediu WWF România recunoaște că avem mai mult cu 500.000 de hectare de pădure. Nu în ultimul rând, se știe că în urma exploatărilor forestiere se dezvoltă vegetație ce constituie atât hrana cât și adăpostul animalelor sălbatice.
- Prin împușcarea urșilor din intravilan se va produce și un dezechilibru pe vârste și sexe, deoarece în localități vin exclusiv urșii tineri și femelele cu pui. Ne vom trezi

peste câțiva ani cu o populație de urs îmbătrânită și cu un raport pe sexe dezechilibrat.

- Afirmația domnului ministru cum că din 2016 nu s-a mai făcut evaluarea efectivelor de carnivore mari nu stă în picioare. Această evaluare s-a făcut în fiecare an, împreună cu reprezentanți ai Ministerului Mediului, ai Gărzii de Mediu și ai custozilor ariilor protejate. Nu știm de ce aceste rezultate nu se publică, deoarece ele sunt obținute pe baze științifice folosite de zeci de ani în cinegetică.

- OUG NU prevede despăgubirea familiilor îndoliate de atacurile urșilor sau despăgubirea persoanelor rănite de urși.

- NU exista nicăieri în lume metode de control a populației urșilor prin metode similare cu cele propuse în OUG.

Având în vedere toate cele de mai sus, ABVAV are următorul punct de vedere asupra proiectului de OUG:

- Consideră că prevederile OUG sunt complet greșite în raport cu situația actuală din România.

- Consideră că organizațiile vânătorești au experiența necesară de a gestiona prin vânătoare în extravilan efectivele de urs, inclusiv cazurile urșilor “problemă”.

- Solicită asociațiilor de vânătoare, gestionare ale fondului cinegetic din România, să NU dea curs presupusului parteneriat din cadrul acestor echipe mixte, să NU expună personalul tehnic la riscuri inutile, să NU expună vânătorii la oprobriul concetățenilor, precum sunt uneori văzuți hingherii.

- Solicită Guvernului și Parlamentului elaborarea unei legi simple și clare la care să participe organizațiile vânătorești, lege care să repună ursul în lista animalelor care se vânează, într-un număr și prin metode stabilite și agreate cu organizațiile vânătorești care au făcut acest lucru responsabil în ultimii 80 de ani, și NU cu așa-

zisele organizații de mediu, care prin influența lor au cauzat această situație de profundă anormalitate.

- Solicită Președintelui României să se folosească de prerogativele sale pentru a repune viața și integritatea cetățenilor mai presus de cea a animalelor, așa cum este firesc.

- Solicită Primului Ministru să îndepărteze de îndată pe Consilierul Onorific Gabriel Păun din această poziție partinică de influență politică, unul din responsabili impasului în care ne aflăm, și să dispună Ministrului Mediului să demareze elaborarea unui proiect legislativ în acord cu propunerea ABVAV, care să țină cont cu adevărat de interesul cetățenilor României în această problemă.

Președinte ABVAV,

Lică Adrian Liviu